UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI
RADA NAUKOWA
Wydziału Prawa i Administracji
ul. G. Narutowicza 17A, 70-240 Szczecin
tel. 91 444 28 26

UCHWAŁA NR 95/2026
RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO
z dnia 6 listopada 2026 r.

w sprawie odmowy przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Aleksandry Elżbiety Błaszczak

Na podstawie § 129 ust. 1 Statutu Uniwersytetu Szczecińskiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 58/2019 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie przyjęcia Statutu Uniwersytetu Szczecińskiego w zw. z: § 3 ust. 1 i 2, § 21 ust. 3 oraz § 39 ust. 2 uchwały nr 99/2023 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 28 września 2023 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia postępowań w sprawie nadania stopni naukowych w Uniwersytecie Szczecińskim uchwala się, co następuje:

§ 1.

Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego odmawia przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Aleksandry Małgorzaty Błaszczak na podstawie rozprawy pt. *Urząd wojewody śląskiego w okresie międzywojennym w świetle przepisów prawa.*

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego
dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US

Wyniki głosowania:

głosy ZA: 15
głosy PRZECIW: 4
głosy WSTRZYMUJĄCE SIĘ: 3

UZASADNIENIE

W toku publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Aleksandry Elżbiety Błaszczak (zwanej dalej Doktorantką) członkowie Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego (zwanej dalej Radą Naukową) zadawali pytania m.in. dotyczące zagadnień metodologicznych oraz szczegółowych kwestii historycznoprawnych, związanych z tematyką rozprawy, a także pytania o wpływ rozważań podjętych w rozprawie na współczesne realia prawne, w jakich funkcjonuje województwo śląskie oraz jego władze szczebla rządowego i samorządowego. Zgodnie bowiem z § 38 ust. 5 pkt 4 i 5 przywołanej na wstępie uchwały nr 99/2023 część jawna posiedzenia poświęconego publicznej obronie rozprawy doktorskiej obejmuje m.in. dyskusję nad rozprawą doktorską oraz ustosunkowanie się kandydata do przedstawionych recenzji rozprawy doktorskiej oraz udzielenie odpowiedzi na pytania zadane podczas dyskusji nad rozprawą doktorską. Z kolei na podstawie § 39 ust. 1 i 1b uchwały nr 99/2023 po zakończeniu części jawnej publicznej obrony rozprawy doktorskiej rada naukowa dokonuje szczegółowej oceny jej przebiegu, a posiedzenie w tej części jest niejawne, przy czym ocena przebiegu publicznej obrony rozprawy doktorskiej powinna uwzględniać w szczególności odpowiedzi kandydata na zadane pytania merytorycznie powiązane z treścią rozprawy doktorskiej, umiejętności w zakresie formułowania i obrony własnych poglądów oraz umiejętności prowadzenia polemiki naukowej.

Szczególne trudności w formułowaniu odpowiedzi na zadane pytania ujawniły się w zakresie zagadnień metodologicznych z zakresu nauk prawnych, w tym m.in. wyjaśnienia relacji pomiędzy problemem badawczym a tezą/hipotezą badawczą. Pytania z tego zakresu stanowiły pochodną stwierdzonych przez członków Rady Naukowej rozbieżności pomiędzy treścią rozprawy doktorskiej, w której nie zostały opisane założenia metodologiczne w takim zakresie, w jakim Doktorantka zaprezentowała je w toku obrony, prezentując autoreferat, co przez niektórych członków Rady Naukowej zostało odebrane jako przejaw nierzetelności. Zwrócono bowiem uwagę, że we wstępie rozprawy doktorskiej nie zostały wyartykułowane hipoteza główna i subhipotezy, które Doktorantka wprowadziła dopiero w autoreferacie i prezentowała podczas obrony. Brak zrozumienia dla zmiany metodologii rozprawy implikował pytania członków Rady Naukowej z tego zakresu. Dodatkowo podobne wątpliwości wzbudziła rozbieżność w zakresie liczby sformułowanych problemów szczegółowych: w rozprawie doktorskiej określono ich cztery, natomiast w autoreferacie Doktorantka przedstawiła ich dziewięć, doprowadzając tym samym do niespójności pomiędzy treścią dysertacji a jej późniejszą prezentacją.

Zastrzeżenia dotyczyły również odpowiedzi na pytania odnoszące się do zagadnień historycznoprawnych. W szczególności Doktorantka miała trudności z przedstawieniem wyczerpujących wyjaśnień dotyczących funkcjonowania Prokuratorii Generalnej, jej działalności w Katowicach oraz znaczenia tej instytucji dla ochrony interesów Skarbu Śląskiego. Niewystarczające okazały się również odpowiedzi dotyczące polityki polonizacji Śląska, zwłaszcza w zakresie wskazania konkretnych działań i kompetencji wojewody, umożliwiających realizację polityki państwa polskiego na tym obszarze. Pomimo dodatkowych wskazówek dotyczących kierunku oczekiwanych odpowiedzi Doktorantka nie odniosła się do dyskutowanych kwestii w stopniu satysfakcjonującym członków Rady Naukowej.

Doktorantka wykazywała trudności w wykorzystaniu wiedzy historycznej i historycznoprawnej do samodzielnej analizy konkretnych problemów, formułowania wniosków oraz merytorycznego uzasadniania własnego stanowiska, np. w zakresie wykazania w jakim zakresie badania przeprowadzone w rozdziale VI „Stosunek wybranych tytułów prasy śląskiej do poszczególnych wojewodów" wpisują się w obrany problem badawczy i badania z zakresu nauk prawnych, w obrębie których Doktorantka ubiegała się o nadanie stopnia doktora. Ponadto trudności wywoływały także pytania o możliwość wykorzystania prowadzonych badań współcześnie z perspektywy województwa śląskiego.

Część z udzielanych odpowiedzi była niepełna lub nie odnosiła się w sposób dostatecznie precyzyjny do istoty zadawanych pytań, a na część pytań Doktorantka nie udzieliła odpowiedzi, co każdorazowo przyznawała, gdy kierowano do niej stosowne pytanie w tym względzie. Co istotne, trudności te ujawniły się również w odniesieniu do zagadnień, które nie miały szczególnie wysokiego stopnia trudności. Rada Naukowa, dokonując oceny przebiegu publicznej obrony, uwzględniła zróżnicowany charakter odpowiedzi udzielonych przez Doktorantkę. Niektórzy z członków Rady Naukowej uznali je za merytoryczne i wystarczające, opowiadając się za pozytywną oceną przebiegu obrony, inni zaś wskazywali na istotne niedostatki w zakresie wyjaśnienia zagadnień metodologicznych, znajomości kwestii historycznoprawnych oraz umiejętności samodzielnego analizowania problemów oraz formułowania wniosków.

W ocenie Rady Naukowej, odzwierciedlonej w wyniku głosowania, przebieg obrony rozprawy doktorskiej miał istotne znaczenie dla całościowej oceny jej poziomu, ponieważ zadawane pytania dotyczyły zagadnień bezpośrednio związanych z tematyką rozprawy oraz przyjętymi założeniami badawczymi. Ostatecznie Rada Naukowa uznała, że Doktorantka nie udzieliła odpowiedzi w wystarczającym stopniu na zadane pytania merytorycznie powiązane z treścią rozprawy doktorskiej oraz nie wykazała wystarczającej umiejętności w zakresie formułowania i obrony własnych poglądów oraz prowadzenia polemiki naukowej, niekiedy nie podejmując nawet próby w tym zakresie. Istotnym zastrzeżeniem był także sam sposób prezentowania przez Doktorantkę posiadanej wiedzy. Stąd też niesatysfakcjonujący poziom odpowiedzi udzielanych przez Doktorantkę podczas publicznej obrony legł u podstaw odmowy jej przyjęcia.

Mając powyższe na uwadze, Rada Naukowa w dniu 6 listopada 2026 r. podjęła uchwałę o odmowie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Aleksandry Elżbiety Błaszczak.

Przewodnicząca
Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US